

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

ω **Ἡ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπαιτία.**— Ἡ ἐπαιτία σήμερα, καθὼς ὅλα ἐν γένει τὰ βιοποριστικὰ μέσα, ἐτελειοποιήθη θαυμασίως εἰς τὰς μεγαλοπόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ ἀνυψώθη εἰς περιωπὴν, ἀν' ὅχι ἐπιστήμης τοῦλάχιστον ὅμως τέχνης. Ὁ μυθιστοριογράφος Mathey, ἀν δὲν ἀπατώμαι ἐν τῷ μυθιστορήματί του «Ὁ Βασιλεὺς τῶν ἐπαιτῶν» ἀρκετὰ ἀποκαλύπτει μυστήρια τῆς παραδόξου ταύτης τέχνης. Ὁ κ. Pauliay, ὅστις καὶ αὐτὸς ἐξήτασε λεπτομερῶς τὰ κατ' αὐτήν, προσέθη καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὅσων ἀπεκάλυπτε ἵνα καὶ ἐμπράκτως βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῶν, καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ ᾔῃαι οὔτε Ἀγγλος οὔτε Ἀμερικανός.

Ὁμιλήσας δὲ καὶ εἰς τινὰ λέσχην τῆς Ἀμβέρσης, ἐστοιχημάτισεν ὅτι ἡδύνατο διὰ μόνης τῆς ἐπαιτίας νὰ διαθρέψῃ ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας ὅλα τῆς λέσχης τὰ μέλη!

Προσπειροῖτο μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας τὸν παράλυτον καὶ ὅλας τὰς στρεβλώσεις τοῦ σώματος πρᾶγμα τὸ ὅποτον, ὡς λέγει, δὲν εἶναι ἢ 8—10 ἡμερῶν ἐξάσκησης.

Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ μαθηταὶ τῆς τέχνης αὐτῆς γνωρίζουσι περισσότερον ἂν ὅλων τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν τοὺς μαθητὰς τὴν ἀξίαν τοῦ χρόνου, καθότι ἀντὶ νὰ καθήνται κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξασκήσεως αὐτοὶ φοροῦν μιὰ βλοῦζα διὰ νὰ ἀποκρύπτουν τὴν ἀπειρίαν των καὶ ἐπαιτοῦν.

Ἀναφέρεται δὲ καὶ τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον περὶ τινος ἐξ αὐτῶν:

Ἡ ἀστυνομία εἰδοποιήθη περὶ τινος ἐξ αὐτῶν. Ἐνῷ δὲ ἡτοιμάζετο νὰ τὸν συλλάβῃ χωρὶς παρά τινος Χριστοῦ νὰ θεραπευθῇ «ἄρας τὴν ράβδον του» τῷ κοίφῃ λάσπη καλύτερα ἀπὸ καθ' ἕνα.

Δυσκολότερον ἀπομιμεῖται τις τὸν τυφλόν, ἀλλ' αὐτοὶ κερδίζουν καὶ τὰ περισσότερα. Ἐν γένει δὲ τὸ κέρδος των ἐφαρτᾶται ἀπὸ τὴν τελειότητα τῆς ἀπομιμήσεως καὶ ποικίλλει μεταξὺ 20—25 φράγκων καθ' ἑκάστην διὰ τοὺς artistes. Οἱ κοινὸι κερδίζουν ὀλιγώτερα. Ὑπάρχουν δὲ ἐπιχειρηματίαι, οἱ ὅποιοι τοὺς ἐκμεταλλεύονται ἀντὶ 6-7 φράγκων καθ' ἑκάστην.

Οἱ ἐξασκούντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο εἶναι ἄνθρωποι πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας: Συμβολαιογράφοι ξεπεσμένοι, κλητῆρες, ἀρχαῖοι διδάσκαλοι, ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, ὑπάλληλοι κτλ. κτλ. καὶ τὸτο διότι δυστυχῶς διὰ τοῦ τρόπου τούτου κερδίζουν πολὺ περισσότερα ἢ διὰ τῶν κοινῶν ἐπαγγελμάτων.

ω **Οἱ ξεπεσμένοι ποιηταί.**— Ἐν Γαλλίᾳ οἱ ξεπεσμένοι ποιηταὶ (ὅχι οἱ decadents, ἀλλ' ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἰπεύσουν τὸν Πήγασον ἔππευσανδ....) συνέστησαν ἐταιρίαν διὰ νὰ ζήσουσι οἱ ἄνθρωποι.

Λαμβάνουν σημείωσιν ἀπὸ τὰ δημαρχικὰ γραφεῖα ὅλων τῶν καταχωρουμένων γάμων καὶ τὴν διευθύνει τῆς νύμφης εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θρησκευτικοῦ γάμου στέλλουν μίαν ἀκροστιχίδα καὶ ἄλλο κανὲν ποίημα (τὰ ὅποια ἐννοεῖται ἔχουν ἑτοιμα εἰς τὴν ἀποθήκην τους) καὶ τῆς εὐχονται ὅ,τι θάξῃ ὁ νοῦς της — Καὶ ἐπειδὴ οἱ γαμβροὶ εἶναι πολὺ εὐδιάθετοι ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἢ διότι παίρνουν καλὴ προτίκα ἢ καλὴ νύφη τοὺς φιλοδωροῦν ἀρκετὰ γενναίως κολακευόμενοι ἐν μέρει καὶ διὰ τὴν τιμὴν.

Ὁ κομιστὴς τῶν ποιημάτων τούτων, ὁ ὁποῖος φέρει τὸν τίτλον «ποιητὴς τῶν ἀποστελλομένων ποιημάτων», ὅταν ἐπιστρέφῃ τὸ βράδυ κατόπιν τῆς ἡμερησίας περιόδου του, ἔχει εἰς τὴν τζέπη του ἀρκετὰ στρογγύλον ποσόν. Ἡ ἐταιρία ὅμως αὕτη διακρίνεται κατὰ τοῦτο ἀπὸ τὰς λοιπὰς ἐταιρίας ὅτι ὅλη, δὲν ἔχει contrôle, διότι παρὰ τὰς προσδοκίας τοῦ αἵματος μας οἱ ποιηταὶ δὲν ἔμαθαν ἀκόμη νὰ κλέπτουν.

Δὲν εἰζέρομεν ὅμως αὐτοὶ οἱ διαρκεῖς ψάλλται ἂν ψάλλουν καὶ τὸν χειμῶνα ἢ ἂν χορεύουν ἢ ἂν ...ψ...

ω **Καὶ μία παράδοξος μόδα.**— Ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὰς κηδείας τῶν πλουσίων ἀνδρῶν ἀκολουθεῖ χωλαίνων καὶ ὁ ὥραιότερος τοῦ μακαρίτου ἔππος εἰς ἔνδειξιν πένθους. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἔππος δὲν τὸ κάμνει ἀπὸ εὐχαρίστησιν τὸν ἀναγκάζουν ὅμως νὰ χωλαίνῃ βυθίζοντες εἰς τὸν πόδα του καρφίον.

Τὶ τὰ θέλετε ὁ ἰδιότροπος αὐτὸς συρμός θέλει σῶναι καὶ καλὰ νὰ μᾶς ἐπιβάλλῃ τὰ τριούτου εἶδους παράδοξα ἔθιμα. Εὐτυχῶς, ὅμως καθὼς ἔγραφε καὶ κάποιος ἐφημερίς, ὁ ἔππος ἂν καὶ χωλαίνῃ ἐξ ἀνάγκης, ὑψώνει ὅμως καὶ τοὺς ὤμους του!...

ω **Ἡ οἰκία κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα.**— Κατ' αὐτὰς οἱ ὁπαδὸι τοῦ Ἐδίσων ἀπεφάσισαν νὰ ἀλλάξουν ὀλοτελῶς ἢ μᾶλλον νὰ τελειοποιήσουν τὰς οἰκίας.

Ἐφημερίς τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει περιγραφὴν τῆς οἰκίας κάποιου ἐκ τῶν διευθυντῶν τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἐδίσων:

«Ὅταν πλησιάζει, κάνεις τὴν θύραν τῆς εἰσόδου, αὕτη ἀνοίγεται μόνη καὶ κλείεται ὡσαύτως. Μόλις δὲ ὁ ἐπισκέπτης πατήσῃ τὴν πρώτην βαθμίδα τῆς κλί-

μακρός, κωδωνίσκοι ἤχουν εἰς τὸ μαγεῖρετον καὶ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ οικοδεσπότη. Ἐπίσης· μόλις ἐγγίση τις τὴν θύραν τοῦ δωματίου αὕτη ἀνοίγεται αὐτομάτως κατὰ δὲ τὸ πρόγευμα, τὸ γεῦμα καὶ τὸ δεῖπνον μουσικὴ γλυκυτάτη τέρπει τοὺς συνδιαιτημόνας.

Τὴν νύκτα καθ' ἣν στιγμὴν εἰσέρχεται τις τὴν κοιτῶνα, τὸ ἐφάπλωμα ἀνδύγεται ἄφ' ἑαυτοῦ καὶ ὅταν σθύσῃ τὸ κερὶ δλόκληρος ὅμιλος σκελετῶν καὶ γλυκυκῶν διλιθισμένων ἐπὶ τῶν τσίχων μὲ παραδόξους λάμψεις.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο τὸ ὅποσον ἄλλωστε δὲν εἶναι καὶ πολὺ εὐχάριστον, εἰμπορεῖ νὰ εὐκόλως νὰ ἀντικατασταθῇ.

Ὅτω δια τὸς εὐσεβεῖς καὶ θεοφοβούμενους ἀντὶ σκελετῶν εἰμπορεῖ ὁ ἤλεκτρισμός, ὁ ὁποῖος θὰ κάμνη ὅλ' αὐτά, νὰ καταβάζῃ ἐξ οὐρανῶν φύλλακας ἀγγέλους ἢ τὰ χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφείμ. Ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς διανύοντας τὸν μῆνα τοῦ μελιτος, ὁ ἤλεκτρισμός θὰ ἔχῃ βεβαίως τὴν εὐχαρίστησιν, ὁ τὸσον περιπαητικὸς ἤλεκτρισμός, ὁ ὁποῖος ἕως τότε βεβαίως· τελειότεραν θὰ λάβῃ ἀτατροφὴν, νὰ ἀντικαθιστῇ τὰς γλαύκας διὰ τῶν ἐρωτύλων διὰ τοῦ ράμφους των ἀλληλοτσιμπουμένων περιστερῶν, εἰς τὰς δι' αὐτὸν τὴν σκοπὸν κομψὰς αἰθούσας τῶν μεγάλων ξενοδοχείων.

∞ **Μεταξὺ κυρίου καὶ ὑπηρέτου.**— Γιάννη ἀπόψε νὰ ἐτοιμάσῃς τὸ τραπέζι δι' ὀκτὼ ἀνθρώπους. Μὴ λησμονήσῃς νὰ ἔχῃς ἀνυμμένη καὶ τὴν σόμπα.

— Διὰ πόσους ἀνθρώπους;

— ! ! ! . . .

∞ **Καὶ ἄλλη ρεκλάμα.**— Κἀποια ἀγγλικὴ ἐφημερίς, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀναγνώστας της, εἶχε πρό τινος διργανίσει λαχεῖον, οὗτινος τὸ κέρδος ἦτο μία νέα καὶ τιμίᾳ κόρη μὲ ἀρκετὰ στρογγύλην προῖκα.

Ἡ ρεκλάμα ὅμως, παρὰ τὸ ἐπαγωγόν της, ἀπέτυχε χωρὶς νὰ ἤξεύρωμεν διὰ τί. Ὡς φαίνεται ὁ διοργανισμὸς δὲν ἦτο καλός. Ἀδιέφορον ὅμως, ἡ ρεκλάμα

εἶναι πολὺ καλὴ καὶ πρακτικιστάτη συγχρόνως, ἄλλωστε καὶ αὐταὶ αἱ μᾶλλον εὐφρεῖς ἰδέαι καὶ ἐπιχειρήσεις πολλάκις νυθαγρῶν κατὰ πρῶτον, ἀποδείξαι πρόσφατος ὁ Παναμᾶς, ὅταν ὅμως ἐπαναληφθῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιτυχάνουν.

Ἀξίον παρατηρήσεως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἶναι ὅτι καθόλου κακὴν ἐντύπωσιν δὲν ἔκαμεν τοῦτο εἰς τοὺς πρακτικὸς κατοίκους τῆς Ἀλβιῶνος. Ἐδῶ θὰ ἐθεωρεῖτο νόστιμον σκάνδαλον, ἐκεῖ ὅμως ἐθεωρήθη ἀπλούστατα ἐπιχειρήσεις κανονικῇ.

Ἡ κόρη ἄλλωστε ἦτο τιμιωτάτη καὶ ἀρκετὰ φρόνιμος. «Ἀφροῦ, ἐσκέψθη, αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ ὁ γάμος οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ λαχεῖον, δὲν διατρέχει περισσότερον κίνδυνον ἢ νυμφευμένη τὸν ἀγνωστον τυχερὸν συνδρμητὴν τῆς ἐφημερίδος, ἢ τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδίας της, τὸν ὁποῖον θὰ ἐγνώριζε μόνον μὲ πέντε ἔξ μηνῶν Φλιρτάρισμα».

Εὐχρὶς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐπιτύγχανεν ἡ δοκιμὴ διὰ νὰ εὐαρεστήσῃ τοὺς πλείστους οἱ ὅποιοι ἰσχυρίζονται ὅτι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ὁ καλύτερος σύμβουλος εἶναι ἡ τύχη.

∞ **Τὶ θὰ γίνουον τὰ μπεμπέ.**— Κἀποὺς ἀμερικανὸς μηχανικὸς ἐφεύρεν εἶδος ἡλεκτρικῆς κούνας ἢ ὁποῖα κινεῖται μόνῃ ρυθμικῇ καὶ ὅσον γρήγορα ἢ ἀργὰ ἐπιθυμεῖ τὸ μπεμπέ. Προτείνει δὲ εἰς τὰς μητέρας νὰ τοπθετοῦν πλησίον τῆς κούνας ἓνα φωνόγραφον μὲ κανὲν νανούρισμα τοῦ Ἀγγρὶκ ἢ ἄλλου μουσουργοῦ καὶ τοιοῦτοτρόπως τὸ μπεμπέ νὰ κάμνη νάνι πολὺ πολὺ εὐχάριστα. Ἐὰν ὅμως, ἐπιλέγει ὁ κ. Emile Gautier ὅστις μεταδίδει τὴν ἀνωτέρω εἰδήσιν, τὸ μπεμπέ δὲν εὐχαριστῇ ἀπὸ τὸ νανούρισμα τοῦ ἀκούει εἰμπορεῖ ἢ μήτηρ του νὰ ἦναι βέβαια ὅτι τὸ μπεμπέ της δὲν θὰ γίνῃ ἄνθρωπος καὶ ἢ νὰ τὸ πάρῃ ἀπόφασι ἢ νὰ καθίσῃ ἐπάνω του.

Καὶ αὐθις παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ ν' ἀποστείλωσι τὰς συνδρομὰς αὐτῶν.

Οἱ ἐκ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου 1894 ἐγγραφόμενοι καὶ προπληρότοντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν λαμβάνουσι δωρεὰν τὸ μέχρι τοῦδε ἐκδοθὲν μυθιστόρημα «**Καρδιά Σκεπτικιστοῦ**».

Εὐχαριστοῦμεν ἐκ τῶν προτέρων ὅσους τῶν συνδρομητῶν μας θὰ λάβωσι τὴν καλοσύνην νὰ μᾶς ὑποδείξωσι διευθύνσεις εἰς ἃς νὰ στείλωμεν ἐν τεύχος δωρεὰν ὡς δεῖγμα.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΖΙΒΕΡ ΒΕΗ ΧΑΝ ΑΡΙΘ. 8 ΓΑΛΑΤΑ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. ΣΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΑΣ, ΓΑΛΑΤΑ.